

V1: «mektig engel»: Den samme mannen (Dan. 10,12; Åp. 1;10), som er JESUS (Åp. 1:18 «var død, men se, jeg lever i all evighet»)

DEN SAMME MANNEN - JESUS			
Dan.10	Dan.12	Åp.1	Åp.10
5: kledd i lin, med et belte av Ufas-gull om livet	6,7: mannen som var kledd i lin* <i>*øverstepresten på soningsdagen (3Mos.16:4,23,32)</i>	13: kledd i fotsid kjortel og med et belte av gull om brystet...	
6: ansiktet som glimtet av et lyn, øynene som luer av ild		14: øynene var som flammende ild	1: Ansiktet var som solen
6: armene og føttene var som skinnende bronse.		15: føttene som bronse glødet i en ovn	1: føttene som ildsøyler
6: når han talte, lød stemmen som brusert av en folkemengde.		16: røsten var som brusert av veldige vannmasser.	3: ropte med kraftig røst, som når en løve brøler.
	4,9: du skal holde ordene skjult og forsegle boken* inntil endetiden . Mange skal streife omkring, og kunnskapen skal øke.		2: i hånden holdt han en liten bokrull... 9,10: den lille bokrullen
	<i>* kun Dan. 8:14 og noe etter var det som ikke var forklart til Daniil (Dan. 8:26,27, 12:8-9); resten var forklart av engelen (Dan. 2-8). Derfor er kun «den lille boken» er skjult til endetiden.</i>		2: bokrull som var ÅPNET ... 8: «ta den åpne boken fra hånden til engelen»
			4: « sett segl for det som ble sagt av de sju tordener, skriv det ikke ned!»
	7: løftet høyre og venstre hånd mot himmelen		5: løftet sin høyre hånd* mot himmelen * fordi i den venstre hånden hadde han den lille bokrullen (se Dan. 12:7)
	7: «En tid og tider og en halv tid.» (også i Dan. 7:25) 11: 1290 dager 12: 1335 dager * årene 1798, 1844 tilsvarende (nøkkelen er i Mat. 24:15)	Åp.11:2; 13:5: «42 måneder» = Åp.11:3; 12:6: «1260 dager» = Åp.12:14: «én tid og tider og en halv tid».	6: «Tiden er ute». * Henviing til Danielsboks perioder som strekker seg til 1798, 1844.

V4: «de 7 tordener talte .. «sett selg.. skriv det ikke ned».

Som i Dan 8:26, ber engelen profeten om å skjule betydningen av en liten del av profetiene. Tordenene bruker Bibelen for å beskrive Guds stemme, særlig når det gjelder å **forkynne Guds lov og dom**. 1) De 10 bud fra Sinai fjellet (3Mos. 19:16,19; 20:18-20), 2) Gud taler (Job 37:2-5).

Guds stemme kan høres i tordenbrakene. Dette skjer når Den Himmelske Bibelen (Åp. 5:1) er endelig åpnet (Åp. 8:5). Det kan nå skje, ettersom de 7 seglene er blitt brutt på den (Åp. 8:1). Før seglene var brutt, var det bare den jordiske Bibelen (Åp. 11:3-4) og Guds barn (2Kor. 3:3) – begge var «de åpne kopiene» (Jer. 32:11, se utskrift om Åp. 5) av den himmelske originalen - som vitnet for verden. Nå i de avsluttende momentene i historien, er det ikke lenger å høre Guds barns vitnesbyrd (Åp. 12:11, Am. 8:11-12). I slutten av endetiden er den himmelske originalen (Bibelen) vist til hele verden. Denne originalen inneholder de 10 bud (Sak. 5:1-3; Åp. 5:1). Disse tavlene med budene og paktkisten kommer derfor til syne på slutten av den 7de basunen (Åp. 11:15-19).

På den måten skal «himmelen forkynne Hans rettferd» (Sal. 50:6). 1Sam. 2:10: «Herren knuser sine fiender. Han lar det tordne over dem fra himmelen, Herren dømmer den vide jord».

!!! EGW: «...skyene feid unna, og de ser den stjerneklare himmelen i strålende kontrast til det mørke, truende himmelhvelvet omkring. **Glansen fra den himmelske byen lyser fra de åpne portene. Mot himmelen viser det seg en hånd som holder to sammenlagte steintavler**. Profeten sier: «Himmelen forkynner hans rettferd; for det er Gud som dømmer.» (Sal. 50:6) Guds hellige lov, hans rettferdighet, som **gjennom torden** og ild ble kunngjort fra **Sinai** som **menneskenes livsnorm**, blir nå fremstilt som målestokk i dommen. **Hånden åpner tavlene**, og man ser de ti bud som lyser med ildskrift. Ordene er så tydelige at alle kan lese dem. Minner vekkes til live, overtroens og villfarelsens mørke blir feid til side, og Guds ti bud, korte, klare og myndige, blir sett av alle på jorden. {MHK 490.4-491.1 Norsk, eller GC, 639, orig.}

De 7 tordener treffer vi i Sal. 29. Sal. 29:9: «**i HANS TEMPEL**». På slutten: Sal. 29:11: «Herren velsigner sitt folk med fred.», fordi Gud tordnet når han skulle utfri folket sitt (Ps 77:17-18).

V6: «tiden er ute».

Hvilken tid er ute? – ingen nye datoer kan settes etter at Dan. 8:14 har blitt oppfylt. Se tabellen for V1. «Tiden» er den **profetiske** tiden som finnes i Bibelen. Ingen nye datoer kan settes på Bibelens grunnlag etter 1844 (Dan. 8:14). Hvorfor «profetiske»? 1) Bibelens kontekst (se tabellen for v1), 2) Det opprinnelige ordets betydning: χρόνος = tiden (Åp. 10:6) i motsetning til χρονίζω = forsinkelse (Mat. 24:48)¹. 3) kan ikke bety «forsinkelser er ute», fordi det faktisk blir forsinkelse rett etter denne annonsen (Åp. 10:11), 4) skjer etter 1840, når den 6 basunen var blitt verdig (se utskrift for Åp. 8-9).

EGW bekrefter: !!! «Denne tiden ... er **ikke** slutten på verdens historie eller på nådetiden, men på den **profetiske tiden**, som skulle løpe ut før vår Herres gjenkomst. Det betyr at **mennesker ikke får nye budskap som er knyttet mot en bestemt tid**. Etter denne tidsperioden, fra 1842 til 1844, kan det ikke lengre være noe konkret beregning av profetisk tid» {Ms. 59, 1900, in 7BC 971}. «Det kommer **ALDRI IGJEN et budskap fra Gud som bygger seg på tiden**» {1SM 188.1}. «Gud har ikke åpenbart for oss tidspunktet når budskapet vårt avsluttes, **eller når prøvelsetiden har løpt ut**» {1SM 191}.

¹ C.M. Maxwell, 304-305.

====>>> Bibelen og EGW viser at all forkynnelse som etter 1844 setter datoer for Jesu annet komme **ELLER ANDRE HENDELSER**, ikke er av Gud.

====>>> **Bibelen og EGW viser at alle tolkningene som plasserer de historiske profetiske periodene 1260/1290/1335/150/391/osv. inn i endetiden etter 1844, er en feil.** Sånne tolkninger («faturismen») ble først utviklet i 1590 av Jesuitten Francisco Rivera, for å motarbeide den protestantiske Lutherske reformasjonen (1517). I 20 århundre ble futurismen plukket opp av de fleste protestantene, som på denne måten har avvist sine egne røtter og de uforanderlige Bibelske sannhetene som finnes i Danielsboken og Åpenbaringsboken. Derfor sier Bibelen, at «Babylon er falt» (Åp. 14:8; 18:2, se utskrift om Åp. 14 og 18).

Hvorfor sier Jesus at «tiden er ute»? – nytt budskap i forberedelse til den 7de basunen
Fordi det kommer nå tiden for budskapet om Guds dom i den himmelske helligdommen. Rett etter den 6 basunen (Åp. 9), som var ferdig i 1840, og opplevelsen Adventbevegelsen har gått gjennom i 1844 (Åp. 10), og oppsummeringen av hendelsene i perioden 1260 år (Åp.11:1-14), blåser den 7 basunen (Åp. 11:15) og det aller helligste i himmelen blir åpnet (Åp. 11:19). Selve innholdet i budskapet finner vi senere i Åp. 14:6-12. **Jesus forbereder sitt folk til perioden av den 7de basunen støt (Åp. 10:7).** I det 1te århundret forkynte apostlene om Guds dom – den som skulle komme i **fremtiden** (Apg. 17:31; Rom. 2:16; Heb. 10:25); nå etter hendelsene i Åp. 10, kommer tiden når Guds dom allerede har kommet (Åp. 14:6-7), dvs. begynnelsen av den er i fortiden.

V8-11: «ta ..boken... spis.. vil svi i magen .. i munnen .. være søt.. du skal igjen tale profetisk..»

Hvem er dette Guds folk som har opplevd dette?

Det må være et folk som hadde forstått Dan. 8:14 (se ovenfor), og forkynte budskapene knyttet mot dette verset og konteksten (Dan. 14:6-12). I tillegg må det være et folk som har «Jesu vitnesbyrd» (Åp. 12:17; 19:10 = «profetordets ånd») – de djevelen er særlig ute etter, og som holder alle Guds bud (Åp. 14:12 – inkludert Sabbaten).

Det finnes et folk som både **historisk** og **teologisk** sett, passer til denne beskrivelsen. «Historisk» fordi de gjorde det i historien, «teologisk» fordi de fant ut at Bibelen snakket om de. Det eneste kristne folket som svarer til disse Bibelske kravene er Adventbevegelsen (før 1844, forkynte Åp. 14:6-12, opplevde skuffelsen forutsagt i Åp. 10:8-11), og Syvendedags Adventister (etter 1844, har fått større lys om Dan. 8:14 og Sabbaten, og forkynner fortsatt Åp. 14:6-12).

Versene i Åp. 10:8-11 er SDA identitet! SDA er de eneste som har Guds siste budskap til verden før Jesu annet komme (Åp. 3:11; 22:7,12,20). Ja, de er de eneste, og det er et vanlig Bibelsk konsept av «Guds rest». Vi ser dette konseptet i jødene som på sin tid, ifølge Jesu ord, var de eneste som hadde kjennskap til Guds frelsesplanen på Jesu tid (Joh. 4:22); eller i valdenserne og andre som representerte «kvinnen som rømte ut i ødemarken», de var også de eneste under den mørke middelalderen (Åp. 12:6), som Jesus har åpenbart for oss.

Metodister? Nei, for de kom 100 år før 1844.

Jehovas vitnere? Nei, for de kom 40 år etter 1844.

Mormonene? Nei, for de ser ikke på Jesus som vår øversteprest og holder ikke Sabbaten (Åp. 12:17).

Se Ellen White sin konklusjon på den siste siden.

De eneste inspirerte kildene er **Bibelen, Ellen G. White sitt vitnesbyrd og Den Hellige Ånd** som har inspirert dem og tolker for oss alt det profetene har skrevet. Disse veileder oss direkte til all sannhet.

Konklusjon – «avgjørende for frelsen»

«**Syvendedags Adventister** har blitt valgt av Gud som et særegent folk, skilt fra verden. Ved den store sannhetens øks har han kuttet dem ut fra verdens steinbrudd og ført dem i forbindelse med seg selv. Han har gjort dem til Hans representanter og har kalt dem til å være ambassadører for Ham **i det siste frelsesarbeidet**. Den største rikdom av sannheten som noensinne har vært betrodd til dødelige mennesker, de mest høytidelige og fryktelige advarslene som Gud har sendt til mennesket, har blitt gitt dem for at de gir de videre til verden» {T7, 138, orig.}

«Vi har et viktig oppdrag - arbeidet med å forkynne den tredje engelens budskap. Vi står overfor de viktigste problemene som menn noensinne har blitt kalt til å møte. Alle skal forstå sannhetene i de tre budskapene; for de er avgjørende for frelsen.» {Lt106-1902.14-15}